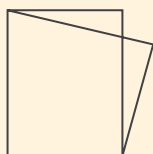

Ny ph.d.-afhandling: Folkeskole, forældre, forskelle – skole- hjem-samarbejde og forældreinvolvering i et klasseperspektiv

(ph.d.-forsvar: december 2016)

Maria Ørskov
Akselvoll, ekstern
lektor, Institut for
Mennesker og
Teknologi, Roskilde
Universitet

To fyldte A4-ringbind. Det var, hvad et helt skoleårs informationsstrøm på Forældreintra blev til, når man printede den ud for begge de skoleklasser, som jeg fulgte under mit feltarbejde på to folkeskoler i københavnsområdet. En informationsstrøm der betød, at der skoleåret igennem i gennemsnit var nyt at læse hver anden dag på Forældreintra, og at forældre derfor i det daglige måtte holde sig opdateret omkring alt lige fra klasseudflugter og legegruppemøder til ændringer i ugeplanens skema og påmindelser om afleveringsopgaver. Det betød også, at forældre på forskellige måder var nødt til at hjælpe til fra sidelinjen, for at barnet kunne følge med i skolen.

De fyldte ringbind afspejler den intensivering af skole-hjem-relationen, der har fundet sted i de senere år, som følge af

et politisk ønske om at styrke forældreansvaret; hvor forældre i stigende grad inddrages i skolen som 'aktive medspillere', der har medansvar for, at eleverne er i trivsel og at undervisningen lykkes. Samarbejdet mellem skolen og hjemmet er altså vokset i omfang, ikke mindst på grund af Forældreintras muligheder for et højere informationsniveau. Og man kan sige, at det i dag opfattes som 'sund fornuft', at forældre skal deltage aktivt i barnets skolegang, og at et tættere samarbejde mellem skole og hjem er både godt og ønskværdigt for alle parter. Dette bygger på en grundantagelse om, at alle forældre vil og kan involvere sig i skolen, hvis de blot forstår vigtigheden af det. De forældre, som ikke involverer sig nok eller på den rigtige måde, kan med andre ord oplyses og vejledes til et større engagement.

Hvordan samarbejdet opleves og håndteres af forældrene, ved vi dog i en dansk kontekst ikke ret meget om. Vi ved, at forældres ressourcer og sociale baggrund spiller en stor rolle for barnets resultater i skolen, og at særligt de højtuddannede formår at investere i barnets uddannelse. Men vi ved ikke, hvad det er, forældre *gør* forskelligt i forhold til skolen, dvs. hvordan det konkret går til, når de sociale forskelle produceres. Min afhandling, som er et sociologisk studie, undersøger derfor skole-hjem-samarbejdet fra forældrenes perspektiver, og den handler om, hvordan forskellige forældre involveres og involverer sig i deres barns skolegang. Om praktikker som at deltage i forældremøder, i skole-hjem-samtaler og i trivselsarrangementer. Om at være på Forældreintra, følge med i informationsstrømmen og handle på den. Og om hvad betydningen af at gøre alt dette er; i familieliv, i opdragelse, for at sikre sit barns fremtid og for bestræbelser på at gøre 'godt forældreskab'.

Med teoretisk afsæt i Pierre Bourdieus uddannelsessociologi, hans praksisteori, og de centrale begreber om felt, kapital og habitus, er jeg i afhandlingen optaget af at forstå, hvordan det forældreengagement, som skolen i dag opfordrer til og sætter rammer for, spiller sammen med forældres muligheder for at involvere sig. Hvad er det skolen kræver og forudsætter af forældrene? Og hvem har, eller *mangler*, muligheder for at involvere sig, sådan som der fra skolens side lægges op til? Dette fokus betyder, at det er et kritisk blik, jeg retter mod skole-hjem-samarbejdet; for det første anskuer jeg ikke skolen som en neutral institution, men som et socialt felt, der struktureres af nogle særlige krav og logikker, hvilket betyder, at nogle handlinger er

mere værd end andre. For det andet anskuer jeg forældrene som agenter, der er forskelligt udstyret med kapital til at begå sig i dette felt og til at få del i dets begrænsede goder, dvs. den gode skolegang og de gode skolepræstationer, som giver barnet de bedste fremtidsmuligheder.

At goderne er begrænsede betyder, at der konkurreres om dem, og skole-hjem-samarbejdet kan i den bourdieuske optik netop forstås som et kampfelt, eller med Bourdieus egen metafor: som et spil, hvor forældrene deltager med forskellige kort på hånden og en forskellig praktisk sans for at spille spillet. Det vil blandt andet sige at være god til at afkode spillets regler og til at foregribe spillets gang. De gode spillere har spillet sidende 'i blodet', siger Bourdieu, og gode kort på hånden i form af kulturel kapital. Det vil særligt sige uddannelse og akademiske kompetencer, men i forhold til netop skole-hjem-samarbejdet handler kulturel kapital også om ressourcer som fx tid, overskud, sprog og selvtilid i institutionelle sammenhænge. Dette er altså ressourcer, som forældrene kan aktivere i mødet med skolen for at positionere sig (og barnet) så godt som muligt i feltets struktur.

Afsættet i Bourdieu betyder, at jeg i afhandlingen arbejder med en analysestrategi, der er på udkig efter ulighed og *forskelle* i involvering, samt efter de institutionelle mekanismer, der producerer og reproducerer disse. Jeg er ikke optaget af at forstå, hvordan 'det gode' skole-hjem-samarbejde ser ud eller kan udvikles, men derimod at af-selvfølgeriggøre samarbejdets 'sunde fornuft' ved at have opmærksomheden rettet mod, hvordan skolens krav og forventninger

om involvering skaber social ulighed, og særligt de skjulte måder dette foregår på.

Mine analyser bygger på det feltarbejde, jeg udførte på to forskellige skoler på henholdsvis Nørrebro og Frederiksberg, hvor jeg igennem hele skoleåret 2013/2014 fulgte to klasser på indskolingstrinnet. Her blev jeg i begge klasser oprettet som virtuel forælder på Forældreintra, og observerede og indsamlede de skriftlige aktiviteter her, ligesom jeg fik adgang til statistikker over forældrenes besøg på Forældreintra. Derudover interviewede jeg tyve forældre (med forskellig social baggrund) og de to klasselærere, deltog og observerede ved de to årlige forældremøder, de 96 halvårslige skole-hjem-samtaler og i to trivselsarrangementer.

Feltarbejdet resulterede i et omfangsrigt og forskelligartet empirisk materiale, og mit grundlæggende greb til at 'favne' dette har været en systematisk tilgang, hvor jeg for det første har anlagt et dobbeltblik, der parallelt har set på det, skolen gjorde, og det forældrene gjorde, for netop at indfange *samspillet* imellem skolen og forældrene. For det andet har jeg stillet de samme spørgsmål til forskellige typer af materiale og kigget efter det samme: Hvordan skolens involvering stiller krav og kalder på kapital, og hvordan forældrene imødekommer disse krav og aktiverer deres kapital (eller har problemer med det).

På den ene side så jeg således, at den 'gode, involverede forælder' i skolens øjne er en, som er konstant opmærksom på barnets skoleliv, som følger med i Forældreintras informationsstrøm og får handlet på den, og som støtter op om og engagerer sig aktivt i læring, faglige mål

og i den sociale trivsel. Det forudsætter imidlertid forskellige ressourcer: Akademiske og pædagogiske kompetencer, IT-kompetencer, et læringsorienteret forældreskab, tid, overskud, og nogle gange, en kernefamilie, hvor man er to voksne om at dele skolearbejdet.

På den anden side så jeg, at dette er ressourcer, der blandt forældrene var ulige fordelt, og at der således tilsvarende fra forældrenes side var tydelige forskelle på, hvordan de lever op til kravene og på deres praktiske sans for, hvad der er muligt og meningsfuldt i forhold til at indgå i skole-hjem-samarbejdet. De måder at håndtere skolens involveringsbestræbelser på analyserer jeg i afhandlingen frem som forskellige praktiske involveringsstrategier. Der er tale om fire kategorier, som er et udtryk for det generelle mønster af forskelle i materialet, jeg har fundet, hvor forældrene 'klumper' sig sammen i forskellige grupperinger, hvor man agerer relativt ens. De fire strategier repræsenterer hver især forskellige måder at involvere sig på, samtidig som de repræsenterer grader af involvering.

Forældre, der benyttede sig af 'Forkantsstrategien', var således de forældre, som udviste størst grad af involvering, og som var mest foregribende i deres måde at involvere sig på. De gjorde alt det, de skulle og også alt det, de kunne, for at involvere sig, sådan som der fra skolens side blev lagt op til. Forældre der benyttede sig af 'Sorteringsstrategien' udviste også en høj grad af involvering og var meget pligtopfyldende i forhold til skolens krav, men udvalgte i større grad det, de selv fandt vigtigst og tog det hele lidt mere afslappet. De forældre som anvendte 'Overlevelsstrategien' ønskede ligeledes at være pligtopfyl-

dende, men fortalte om flere problemer med at mobilisere de ressourcer, det kræver, og deres involvering bar i større grad præg af at forsøge at overleve i skolens krav og strømmen af information. Endelig var de forældre som anvendte 'Distanceringsstrategien' de mindst involverede og dermed også de mindst pligtopfyldende forældre, som delvist håndterede skolens krav ved at distancere sig fra dem og sætte en grænse for skolens plads i familielivet.

Analysen fandt en tydelig sammenhæng mellem forældres uddannelsesniveau og deres involveringsstrategi, hvor netop uddannelseskapital ser ud til at have en afgørende betydning for, hvor godt forældrenes praksis passer sammen med skolens krav og forventninger. Der gik ligefrem en skillelinje igennem materialet, hvor forældre som benyttede sig af enten forkants- eller sorteringsstrategien, viste sig at have enten mellemlange eller lange videregående uddannelser (eller derover). Disse forældre var i begge klasser de, som var mest på 'bølgelængde' med skolen; de gik mest på Forældreintra og brugte Forældreintras information til at assistere barnet i hverdagen, talte mest ved Forældremøderne, navigerede godt og effektivt i skole-hjem-samtalerne, og det var de, som engagerede sig mest i trivselsarbejdet. Forældre, der benyttede sig af enten overlevels- eller distanceringsstrategien, havde korte eller ingen hjemmevant i samtlige skole-hjem-praktikker, udtrykte mere kritik af skolen og talte om langt flere begrænsninger i forhold til at skulle involvere sig i den grad, som skolen lagde op til.

Mit studie viser med andre ord, at skolens rammer for og krav om involvering ser ud til at rette sig særligt mod og at privilegere de uddannelseskapitalstærke forældre, som omvendt også retter sig mod skolen. Derfor kan netop disse forældre positionere sig og ikke bare investere i deres barns uddannelse, men også høste anerkendelse som de gode, involverede forældre, hvor deres engagement og tætte relation til skolen fremstår som udtryk for deres valg, vilje, eller gode børneopdragelse, imens det nedtones, at deres indsats egentlig afhænger af deres sociale baggrund. Om de fx har de akademiske kompetencer som lektie- og læringsassistance kræver, men i lige så høj grad, om man kan aktivere de andre ressourcer, som især uddannelseskapital kan generere: en sans for uddannelsesspillet, professionelle kompetencer – fx til at begå sig ved møder eller til at organisere Forældreintras informationsstrøm. Men også den økonomiske kapital og de materielle rammer spiller ind: Har man 'styr på sit liv', som en mor i mit materiale formulerede det, ser der fx ud til at være et andet mentalt overskud til at deltage i barnets skoleliv og til at være andre muligheder for at frigøre tid til involvering og dermed få integreret involveringsarbejdet i familien og i hverdagslivet.

Men dette komplekse samspil mellem skolen og hjemmet foregår skjult, og derfor er de mekanismer, der producerer og reproducerer forskelle og ulighed i samarbejdet på overfladen usynlige. I afhandlingen synliggør jeg ved hjælp af mange empiriske og konkrete eksempler fra feltarbejdet, hvad der ser ud til at udgøre disse ulighedsmekanismer og hvordan de ser ud til at virke. Eksempelvis hvordan Forældreintra kræver evnen

til at afkode og sortere i store mængder skriftlig information, eller hvordan skole-hjem-samtalernes fokus på at gennemgå elevplaner og tests fordrer visse kompetencer, som særligt de højt uddannede har.

Den bourdieuske forståelsesramme, som afhandlingen lægger hen over skole-hjem-samarbejdet, og det at fokusere på forældreperspektivet, gør det altså muligt ikke bare at få øje på forskelle i involvering, men også at se konkret *hvordan* de produceres, og dermed *hvorfor* de opstår. Det gør det muligt at se, hvordan forældre indgår i samarbejdet på ulige vilkår og derved forstå, at forældres forskellige måder at involvere sig på, ikke er et spørgsmål om vilje eller godt forældreskab, men et spørgsmål om social klasse og forskellige forudsætninger.

Således udfordrer afhandlingens fund også de aktuelle skolepolitiske ambitioner om øget forældreansvar og de dominerende diskurser om forældre som ressourcer for læring, som præger hele skolefeltet. De synes blinde over for, at øget forældreinvolvering samtidigt betyder øgede krav til forældre; at jo mere skolen gør sig afhængig af forældrenes hjælp, desto større betydning ser den sociale baggrund ud til at få. En høj grad af forældreinvolvering ser i mit materiale ud til at vanskeliggøre for nogle forældre, og det rejser spørgsmålet om, hvorvidt mere skole-hjem-samarbejde og øget forældreinvolvering kan bidrage til at øge den sociale ulighed, modsat det som er intentionen.

Jeg opfordrer i afhandlingen derfor til, at både skolepolitikere og alle de praktikere, der beskæftiger sig med skole-hjem-samarbejdet, i større grad begynder at tænke med forældre- og klasseperspektivet, når de søger at inddrage forældrene i skolen. At de bliver bedre til at forestille sig, hvordan forskellige former for involvering virker ind i forskellige hverdags- og familieliv, og hvad som reelt er muligt. I lyset af den kommende implementering af Brugerportalsinitiativet i 2019, som indbefatter et nyt Forældreintra – "Aula" – og en læringsplatform, der også stiller krav til forældres ressourcer, er det vigtigt ikke at overse, at forældre altid involverer sig fra forskellige udgangspunkter.